

paa Limfjorden, at det ikke noksom kan paaskønnes. Jeg gentager, at jeg paaskønner det saa meget mere, som det var imod Vind og Strøm, at Aalborg i sin Tid tog fat paa den store Opgave.

Jeg billiger ganske, at den højtærede Minister er gaaet til Afslutning af en Overenskomst med Aalborg paa for Statskassen saa gunstige Vilkaar, som det er at slippe med blot en Gang for alle at betale 50,000 Kr. Men, som sagt: kunde man komme dertil, at man kunde faa Fristen nedsat til 2 eller 3 Aar, vilde jeg se med endnu større Tilfredshed paa dette Lovforslag. I øvrigt anbefaler jeg det, som det foreligger.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Svend Høgsbro*): Jeg takker for den venlige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet fra de tre Taleres Side, og jeg skal dertil kun tilføje en indtrængende Advarsel mod at pille ved den Overenskomst, som nu er sluttet mellem Aalborg Kommune og Statskassen, og som ligger til Grund for nærværende Lovforslag. De Forhandlinger, der have været førte mellem Ministeriet og Aalborg Kommune, have som berørt fra den ærede første Talers Side været saa langvarige og vanskelige, saa hvis man nu skulde til at genoptage dem, om end kun med Hensyn til et enkelt Punkt, vilde man risikere, at det hele gik i Stykker, og det, hvad enten Forsøget skulde gaa ud paa, som antydtes af det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen), at opnaa større Fordel for Aalborg eller, som antydtes fra anden Side, for Statskassen eller for de andre Byer og overhovedet for de sejlfarende paa Limfjorden. Jeg tror i det hele taget ikke, det vil være muligt at faa gunstigere Vilkaar. Det vilde i ethvert Tilfælde absolut medføre ugunstigere Vilkaar til den anden Side. Jeg vil derfor meget tilraade, at man bliver staaende ved Overenskomsten og Lovforslaget, som det foreligger. Men der synes heller ikke at være nogen Fare for, at man fra nogen af de Herrers Side, som have taget Ordet, vil gøre Alvor af at rokke derved, og det kan jeg kun takke for.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til Oprettelse af en Aandsvageanstalt ved Ribe som selvejende Stiftelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 583—86).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): Det foreliggende Lovforslag har af Regeringen været fremsat i det andet Ting og er der enstemmig vedtaget i uforandret Skikkelse. Det gaar ud paa Oprettelse af en Aandsvageanstalt ved Ribe som selvejende Stiftelse med Plads til 180 Alumner. Som Tinget vil erindre, blev Aandssvageanstaltens Forhold ordnede ved Lov af 21. Februar 1902. Ifølge denne Lov findes der her i Landet to selvejende Institutioner henholdsvis for Øerne og for Jylland. For Øerne er det Anstalten Ebberødgaard med Gl. Bakkehus og andre Filialer; for Jylland Anstalten ved Brejninge. Anstalterne for Øerne have Plads til 880 Alumner, Brejninge-Anstalten til 725 i alt, idet der ved Finansloven i Fjor blev givet en Bevilling, hvorved de oprindelige 700 Pladser blev forhøjede til 725 Pladser. Vore Aandssvageanstalter have saaledes i alt Plads til 1605 Alumner. Imidlertid er der stærk Trang til yderligere Plads. Der er paa de to Anstalters Ekspektancelister opført et stadig stigende Tal, der nu er oppe paa omkring 300. Jeg tør derfor vente, at ogsaa dette høje Ting vil erkende, at det er nødvendigt snarest muligt at gaa til en Udvidelse af vore Aandssvageanstalter, og at man ved en saadan Udvidelse gør en god Gerning mod mange Hjem, hvor man nu venter paa, at der paa en Anstalt kan skaffes Plads til den aandsvage. Den Anstalt, som her foreslaas, adskiller sig væsentligt fra de bestaaende, ogsaa ud over dette, at den er langt mindre, idet den kun faar 180 Pladser. De bestaaende Anstalter have, som det høje Ting vil erindre, hver 3 Afdelinger. Der er Skolehjem for aandsvage Børn, men dog for saadanne, der ere modtagelige for nogen Undervisning. Dernæst er der Arbejdshjem for de voksne aandsvage, men dog for saadanne, der ere i Stand til at udføre noget Arbejde enten ved Haandværk eller, hvad de særlig beskæftiges med, Arbejde i Mark og i Have. Ende-